

27. svibnja 1945. Koncentracijski logori smrti – kako su partizani izvršili genocid nad 500.000 Nijemaca?

Objavio: **Uredništvo** - 27. svibnja 2018.

Mirko Tepavac (na slici), istaknuti partizanski i komunisti ki rukovoditelj osobno je napisao da je partizanska vlada “pobjedni ki samozadovoljno” izvršila pogrom i genocid nad njema kom manjinom nakon rata. Neki od najpoznatijih logora za Nijemce nakon rata bili su **sabirni logor Velika Pisanica, sabirni logor Josipovac, radni logor Valpovo, Logor Kni anin (Rudolfsgnad) i logor Krndija u Hrvatskoj, te još brojniji logori u Srijemu, Ba koj i Banatu.**

Prema njema kim službenim izvorima u Titovim konclogorima umrlo je od gladi, bolesti i maltretiranja od 1944. do 1948. izme u **50.000 do 80.000 podunavskih Nijemaca**. Naravno, još je desetine tisu a drugih ubijeno u tim logorima, pa i u samom Jasenovcu, a sve nakon završetka rata kao odmazda nad nevinim civilima.

Ho e li o tome kona no biti javno progovoreno, osobito jer se samo kod ubijenih Nijemaca radi o ve em broju žrtava nego u logoru Jasenovac?

Prema popisu stanovništva iz 1931. na podru ju bivše Jugoslavije živjelo je 497.000 Nijemaca, najve i dio u Vojvodini i Slavoniji. Sljede i popis koji je obavljen 1948. popisao je svega 55.000 Nijemaca. Od 100.000 Nijemaca u Hrvatskoj na posljednjem prijeratnom popisu 1991. živjelo je samo 2.600 Nijemaca.

Ovi podaci svjedoče da je komunistička diktatura na čelu sa Josipom Brozom Titom počinila genocid nad Nijemcima. To je bila i službena odluka AVNOJ-a iz 1944, što potvrđuje i **rasistički karakter jugoslavenske države**.

Odlukom Predsjedništva AVNOJ-a od 21. studenoga 1944. **svi se Nijemci stavljaju van zakona i proglašavaju državnim neprijateljima** kojima se oduzimaju sva građanska prava, oduzimaju im se sva pokretna i nepokretna imovina te ih se protjeruje iz države, a do protjerivanja se zatvaraju u radne logore. Tom je odlukom AVNOJ-a nad ovom zaslužnom narodnom grupom i najvećom nacionalnom manjinom u Jugoslaviji, a ponajviše nad civilima, ženama i djecom, počinio genocid za kojega nitko nije odgovarao.

Koncentracijski logori partizana – mjesto veštih stradanja od Jasenovca

Prema njemačkim službenim izvorima u Titovim koncentracijskim logorima umrlo je od gladi i bolesti i maltretiranja od 1944. do 1948. između 50.000 do 80.000 podunavskih Nijemaca, velika brojka za koju nitko još nije pozvan na odgovornost – niti od političara u današnjoj Srbiji niti u Hrvatskoj. Pretežno su to bila djeca i žene, budući da su partizani za zarobljene podunavske Nijemce muškarce (civile ili vojnike), u dobi od 16 do 60 godine, imali specijalni tretman.

Genocid nad Nijemcima proveden je i u drugim komunističkim zemljama, dok su neke kao Rumunjska zaštitile svoje građane Nijemce nacionalnosti od brutalnih ubijanja koja su dolazila od nalogodavaca iz Moskve.

Koncentracijski logori su patološka tvorevina koju su prvi izmislili internacionalni socijalisti u Rusiji (SSSR-u), a njihov koncept samo su preuzeli i usavršili drugi nacionalni socijalisti – Hitlerovi socijalisti iz Njemačke. Stoga partizani, kao vjerni sljedbenici internacionalnog socijalizma iz Moskve, uspostavljaju diljem Jugoslavije sustav koncentracijskih logora koji su djelovali u razdoblju od 1945. do 1951. Tu je stradala većina podunavskih Nijemaca.

Konfiskacija imovine – rasističke odredbe partizani uzeli iz Memoranduma!

Titova vlast je otišla i korak dalje: konfiscirala je svu njihovu pokretnu i nepokretnu imovinu, pa čak i onu koja se nalazila u inozemstvu! To je pokriveno zakonskom formom i sadržano u dokumentu nazvanom: Odluka o prijelazu u državno vlasništvo neprijateljske imovine, o državnoj upravi nad imovinom neprisutnih osoba i o sekvestru nad imovinom koju su okupatorske vlasti prisilno otuđile.

Što je najtragičnije, temelj ovih rasističkih odredbi pronađen je u srbijanskom “Memorandumu” koji je Titovoj komunističkoj vlasti listopada mjeseca 1944., odmah po ulasku partizanskih i sovjetskih trupa u Beograd, uputio srpski akademik i ekstremni srbijanski radikal **dr. Vasa ubrilovi**, autor rasističkog šovinističkog projekta iz 1937. naslovljenog „**Iseljavanje Arnauta (Albanaca)**“. Njegov prijedlog sastojao se u tome da se nesrpsko stanovništvo s područja Kosova, Vojvodine, Crne Gore i Makedonije protjera iz tih krajeva ili zatvara u koncentracijske logore.

Taj projekt je sadržavao etničko čišćenje Albanaca, ali i drugih naroda za koje su velikosrbi smatrali da trebaju nestati s teritorija njihove zamišljene Srbije: Nijemaca, muslimana, Hrvata, Mađara i drugih.

Nije li i to jedan od dokaza da je velikosrpska ideja u svojim temeljnim odrednicama ne samo preživjela u “novoj” komunističkoj Jugoslaviji, nego i nastavila ostvarivati svoje političke ciljeve sve do današnjih dana, vrlo vješto se prilagođujući i sustavima, ideologijama i vremenima.

Nijemci su nestali s teritorija bivše Jugoslavije.

A Hrvati su dva puta u dvije Jugoslavije bili žrtvom rasističkih ideja iz Srbije – hoće li nešto naučiti iz ne tako davne povijesti?